Schott, Petrus : Petrus Schottus Lucubraciunculae

Strassburg, 1498

Petri Schotti Argeñ. ad Bohuslaũ de Lobkovuicȩ: dñm ĩ Hassenstein virũ nobilissimũ: de Christia- na vita salubriter institueda.

Arbitror ego te Bohuslae: nec ornatã ȩlocucionẽ: nec philosophicas raciocinaciões: nec ipa legũ instituta a me dȩsiderare: quũ int summã illoꝝ exuberanciã ver seris: sed sufficere tibi: si ꝓ cõsuetudine nr̃a familiari: nec alte repetito: aut argute cõprobato dicendi genere ad ea quȩ iterato iam a me ꝓ iure tuo exigis: coner re- spondere. Q̃obrẽ hãc/ prætermissis oĩbus fucis: aut allegacionũ ostẽtaciõib⁹: aggrediar rudib⁹: at Christia nã & verã sapienciã redolẽtibus verbis. Afferamqꜫ: ꝓ ut in mentẽ venerint: ea q̃ mihi faciẽda esse iudicaui a Mgr̃is vitȩ: & p̃cipue ab exhortacionibus Io. Geiler de keisersberg: Doctoris vere Christiani: cõmonit⁹ et ȩruditus. Equidem qm̃ te noui: eorundẽ propemodũ studioꝝ/ morũ/ ac naturȩ eẽ: quoꝝ sim ego: existima ui similia quoqꜫ præcœpta vitȩ: ambobus congruere Iustumqꜫ esse: ut quos adolescẽtes: humanarũ arcium cõmunia studia amicos fœcerũt: eos iam virilẽ ingre- dientes ȩtatẽ: ȩqual' diuinȩ sapiẽciȩ sectacio: cõiũctos detineat. In ȩterna tandẽ fœlicitate: ppetuo consorcio & indissolubili caritatis vinculo: in ipsomet sũmo bo no deuinciendos & vniendos.

Q̃ egre mores bonos seruare: augereve possit: int dissimilis vitȩ homines viuens.

Quum igit̃ primũ a me tibi tradi dȩsideras: quid tibi turbulẽtissimũ Curie Pelagus enauigaturo: in hoc no uo vite genere faciendũ existimẽ. Quantũ ego rẽ in- telligo: certũ tibi est: in Curiã Regis ꝓficisci. Equidẽ si te sane noui: nec ambicionis fastus: nec libidinis aut auariciȩ gr̃a: te illã petiturũ crediderim: qñ ab his vi- cijs visus es: sꝑ abhorrere. Atqui vide: id q̃d tibi maxi